

[Madsen-Mygdal.]

har noget at spørge om, plejer det at være Skik her, at man spørger Regeringen. Hvis der er noget, han ønsker skal ske, saa spørg Regeringen, hvad den vil foretage, og hvornaar den vil foretage det, hvor længe Befolkningen skal vente paa, at den foretager noget.

Men endelig vil jeg sige til det ærede Medlem, at min Mening om disse Forhold kan han ikke være i Tvivl om, hvis han har hørt efter i Dag. Jeg mener, at der skal en Tilpasning til, og jeg mener, at den Op-gave, der først ligger for Regeringen og Rigs-dagen her, er den Tilpasning, som vedrører de offentlige Udgifter. Det er ikke et Spørgs-maal om, hvor man skal lægge Skatten, for der skal ikke nye Skatter til, men det er et Spørgsmaal om at nedsætte Udgifterne. Det er ikke det gamle Puslespil om at flytte Skatten, tage den eet Sted og lægge den hen et andet Sted; der kan være en Del at opnaa ad den Vej, det er noget, som vi kan drøfte. Men det Spørgsmaal, der melder sig, er, om vi her i Landet kan opretholde en offentlig Udgift paa 700 Mill. Kr. samtidig med en Nedgang paa 450 Mill. Kr. i det Aar, vi nu er inde i.

For mig er Svaret ikke tvivlsomt, men fra Regeringsbænken og det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen faar man det Indtryk, at det kommer ikke de offentlige Budgetter ved, der behøves ingen Nedsættelse af de 700 Mill. Kr. Ja, saa er det altsaa Regerings-partiernes Opfattelse, men saa skal Regeringspartierne og den Regering, de bærer oppe, ogsaa helt og fuldt have Ansvaret for de Følger, som kommer over det danske Samfund paa Grund af den lige gyldige Stilling, de har indtaget overfor den økonomiske Situation, der er indtraadt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Frederiksen: Jeg troede, det var kun ret og rimeligt, naar et Medlem af Tinget staar op og holder to lange Taler om Tilpasning og Tilpasningens Nødvendighed, at et andet æret Medlem af Tinget troskyldigt spørger, paa hvilken Maade man da ønsker, at denne Tilpasning skal formes; for Ord kan jo ikke alene gøre det. Fra Regeringsbænkene er der fremsat Forslag, som alle er Udtryk for Regeringens Opfattelse af, hvad der er nødvendigt for at tilpasse Lovgivningen efter den bestaaende Situation og de økonomiske Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal

taler langt og bredt om de Vanskeligheder, vi er ude i, og om Nødvendigheden af en Tilpasning. Men var det da ikke rart at faa at vide, hvordan dette skal foregaa? Jeg spørger endnu en Gang: Hvis de offentlige Udgifter skal nedbringes, skal det da ske paa dette eller paa hint Omraade? Skal det være paa den sociale Forsorgs Udgifter? Skal der ske en Formueskattelettelse? Eller skal det være Militærudgifterne, der skal nedbringes? Det kunde dog være rart at vide, hvor man kan vente at finde Oppositionens Medvirkning til den Tilpasningspolitik, som Tiden kræver.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen-Mygdal: Ja, trods al den Troskyldighed, det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen lægger i sin Stemme, spørger det ærede Medlem jo dog ikke for at faa noget at vide, ikke fordi han vil bruge det til noget; for det ærede Medlem vil jo gaa imod Tilpasningen. Men jeg har sagt gentagne Gange, og jeg skal gentage det, at jeg tror ikke, at den Tilpasning, her kræves, kan opnaas, uden at samtlige Budgetter og samtlige Udgiftslove maa tages med ind under Overvejelse.

Jeg har en Gang før været i den Situation, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen erindrer; jeg har ført den Tale før, og jeg blev taget paa Ordet, og der blev foretaget Nedsættelser. Man kan sige, at det var for lidt — det sagde de Konservativene ikke, som det blev sagt før, det er sin Sag; de sagde snarere, at det var for meget — men der blev foretaget Nedsættelse paa de offentlige Budgetter, som Tiden krævede det den Gang.

Det kan blive samme Krav, der stilles igen, og saa bliver Spørgsmaalet til Regeringen: Hvad vil den? Det er det, der skal spørges efter. Og det ærede Medlem maa undskylde mig; jeg holder saa mange Taler og saa lange Taler, som jeg vil, uden at spørge det ærede Medlem forinden. Og jeg kan forsikre det ærede Medlem, at jeg har Grund til at tro, at Vælgerne kan forstaa den Tale, og det ærede Medlem kan lægge nok saa megen Troskyldighed i sit fromme Ansigt, saa vil Vælgerne dog gennemskue ham; for de ser, at han har solgt sig; og derfor er det, han er saa troskyldig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.